

JULEMINNER
DIAKONHJEMMET
MEDITASJONSHEFTE ³⁸

ALT ER SOM FØR. INGENTING ER SOM DET VAR. Jeg plukker frem julepynten og tenker på tider som kommer og går: En engel med krøllede vinger. En julekule fra svigermor som mangler en tråd. De blir vel ikke reparert i år heller, men jeg klarer ikke å kaste dem. Jeg trenger disse små fortellingene om levd liv.

I Leksikon for lys og skygge skriver Simon Stranger:

«A – for alt som skal forsvinne og gli inn i glemselen. Alle minner og følelser. Alle eiendeler og gjenstander. Alt det som har utgjort rammene for et liv. Stolene man har sittet på og sengen man har sovet i, skal bæres ut og settes i nye hjem. Tallerkenene skal plasseres på bordet av nye hender, og glassene skal legges mot leppene til andre mennesker som vil helle i seg vannet eller vinen før de snur seg mot en annen i rommet og fortsetter samtalen. Ting som har vært fulle av historie, skal en gang miste sin betydning og forvandles til ren form, slik et flygel ville fremstått for en hjort eller en bille.»

Tanken gjør meg svimmel. Tanken på at alt, også det som kjennes evig, skal miste sin forankring til min historie og til slutt bli helt borte. Finnes det da ingenting som er bestandig? Finnes det ingen steder å feste blikket for å stoppe denne karusellen av alt som hele tiden skifter, den som i julen kan kjennes så ekstra godt? Jeg blander stemmen min i koret av stemmer som i disse dager synger om tider som kommer og går, og om slekter som følger slekters gang. Ingen kan stoppe denne tidens elv, der alt er som før, og ingenting er som det var.

Sangen stilner, og en annen strofe kommer til meg. Kjærligheten er et sted å feste blikket, nynner Anne Grete Preus i øret mitt. Barnet i krybben og hendelsene julenatt blir av kristne tolket som Guds kjærlighetserklæring til oss alle. Som noe som er konstant i alt det som hele tiden skifter. I kirka er det dette som er julens sentrum og omdreiningspunkt: Et godhetens blick som ser oss, og et sted vi kan feste blikket.

I julen kommer det forgjengelige så nær: De som mangler rundt bordet. Det vi savner og kanskje aldri får igjen, og alt vi vet uvegerlig vil ta slutt. Jeg pakker opp julepynten, den som er hel og den som er litt ødelagt, og tenker på uroen i verden som har kommet så tett på oss den siste tida. Tenker på hvor riktig det er at ikke all pynten er i perfekt stand – at det speiler livet, slik det er. Når julen er på sitt beste, kan den gi oss *tro* på at godhet finnes, og *håp* om at den en gang skal få siste ordet. *Kjærligheten* kan gi oss mot til å se, og frimodighet til å handle.

F – for Fred på jorda vår, for Frelse fra alt som bryter ned, og for Fødsel – selve materialiseringen av håpet om Fremtid.

AV AUD IRENE SVARTVASMO

MINNER MEG OM MOR I KINA

– Til jul pleide moren min alltid å kjøpe julestjerne da jeg var liten og vi bodde i Kina. Hver gang jeg ser denne planten tenker jeg på mor min, og gode minner fra barndommen. Derfor må jeg alltid ha julestjerner hjemme i julen.

Nancy Yue Liu
DIAKONHJEMMET STIFTELSE

«KAKKERLAKKEN»

– Jeg aner ikke hvorfor den har dette navnet, men den hang alltid på juletreet i min barndom. Mamma hadde den med seg fra sin oppvekst, så den er nok minst 70 år gammel.

Siden mamma døde i fjor, ble det enda viktigere å ha den på treet ...

Vebjørn Horsfjord
VID

GAVE FRA EN BEBOER

– Disse englene har jeg fått av en beboer på Omsorg +. Hun har gitt dette til alle husvertene som takk for at vi er der og hjelper til. Det var veldig hyggelig gjort, og jeg synes de er kjempefine. Disse kommer til å være med meg alle juler fremover.

Thao-my Nguyen
DIAKONVEIEN OMSORG+

INGUNN MOSER

ADM.DIREKTØR | FORSTANDER

JEG VELGER MEG JULETRELENKENE

Vi skriver advent 2023. I tiden fram til julaften skal vi på hver vår måte vente, forberede oss, og hente fram julepynten. Temaet for årets meditasjonshefte er julepyntens symbolske betydning. Juletre, stjerne, glitter, flagg, lys, engler, kurver, epler, fugler, lenker og halmfigurer er noen typer julepynt som er brukt i vår kristne tradisjon.

I år har ansatte i våre virksomheter tatt med sin favoritt-pyntegenstand til jul til årets hefte. Den kan være slitt, utsøkt, skjev, perfekt eller godt brukt. Mennesker eier sine tradisjoner og skaper både kontinuitet og fornyelse.

Vi skriver advent 2023 – og vi venter. Vi venter på et mirakel eller kanskje flere, og i det minste venter vi på fred på jorden.

Det er ikke nødvendigvis lett å se lyset i det mørket mange opplever nå. Etter to år med pandemi, brøt krigen ut i Europa. Nå er vi vitne til en ny krig på Gaza og i Israel. Ufattelig mange liv ødelegges. Bolverkene som verdenssamfunnet samlet seg om etter 2. Verdenskrig for å forhindre at noe lignende skulle skje igjen, synes å rase sammen. Stadig flere kjenner klimakrisens konsekvenser på kroppen. Krisene hoper seg opp og fattigdom og sosial ulikhet øker mange steder.

Skal jeg velge én julepynt i år, må det derfor bli papirlenkene – fordi de symboliserer brorskap, solidaritet og samhold mellom menneskene. De representerer både styrke og gjensidig avhengighet. Julen handler imidlertid også om at Gud solidariserer seg med menneskene og blir vår bror i barnet i krybben. Julen minner oss om at vi er skapt i Guds bilde, at Gud kommer til oss og er hos oss, midt i alt.

Jeg håper at du som nå blar i årets hefte, kan vende deg til en nabo, en kollega, en venn eller en du enda ikke kjenner og spørre: hvordan kan vi skape samhold i 2024?

Velsignet jul!

DYREBART MINNE OM TIDEN DA BARNNA VAR SMÅ

– Jeg har tatt med en juleengel som er laget av et av barna våre, sannsynligvis på skolen eller speideren. Faktisk husker vi ikke lenger helt hvem av våre to barn som har laget den, barna er voksne nå og husker det heller ikke selv. Det er egentlig like greit, den er et dyrebart minne om den tiden da begge barna var små. Da engelen var ny var den ikke så spesiell for meg, da var den nok bare en av mange ting barna laget. Engelen ble liggende sammen med resten av julepynten og har nå vært med oss i nesten 25 år. Etter hvert har den blitt en viktig del av julen og kommer fram i adventstiden hvert år.

Lisbet Røsk Maloku

DIAKONHJEMMET OMSORG

PASSER GODT I EN LITEN STUDENTHYBEL

– Denne matrosjkaen fikk jeg i førjulsgave av en god venninne da jeg flyttet til Oslo. For meg er den en julekrybbe, litt utenom det vanlige, som passer godt inn i en liten studenthybel uten stor plass. Har hatt den i syv år, og tar den fram hver jul.

Helene Lunder Eriksen

VID

BETYR NOE EKSTRA I ÅR

– Jeg mistet det meste av julepynten i fjor. Da fikk jeg denne stjernen av oliventre i gave fra en palestinsk kollega. Jeg satte veldig pris på den da, men jeg må innrømme at denne stjernen fra Betlehem betyr noe ekstra i år.

Tone Lindheim
VID

EN PERFEKT PÅMINNELSE

– Vi laget mange flettede julehjerter før jul da jeg var liten. Etter hvert ble kvaliteten på dem jeg lagde såpass god at selv pappa ga meg et anerkjennende nikk. I dag har mine egne barn overtatt produksjonen. Som ortoped på sykehuset setter jeg funksjon over estetikk. Hjertene barna laget i fjor konkurrerte ikke i den estetiske julehjerte-toppdivisjonen, og hvilken funksjon har de egentlig? Jo, de fungerer perfekt som en påminnelse om alle de imperfeksjoner vi trenger for å ha det godt. Så da må de være med i julen.

Kristian S. Sydnes
DIAKONHJEMMET SYKEHUS

ENGELN

– Denne engelen må alltid være framme i julen. Jeg arvet den av mamma, som hadde fått det av en venninne som hadde kjøpt den på et julemarked i Tyskland. Den er laget i tre, med en due i hendene, og det passer bra i disse tider.

Monika Pedersen
DIAKONHJEMMET STIFTELSE

LIKE STAS HVER JUL

– Denne julekrybba kjøpte mine svigerforeldre på en reise de hadde til Betlehem for om lag 30 år siden, og det var en flott julegave de valgte å gi oss det året. Det er like stas å ta frem krybba hver jul og det blir ikke ordentlig jul uten.

Berit Andersen
FAGSKOLEN DIAKONOVA

ALLTID ØVERST I JULETREET

– Dette er barndommens jul for meg –
nissen og disse kulene. Bestefar hogde
treet, og vi barna fikk pynte juletree
hos mormor lille julaften. Julepynten
har gått i arv fra mormor til mamma
og så til meg. Gode minner, og kulene
skal alltid henge øverst i juletree
hjemme hos meg.

Nina Vangen
DIAKONHJEMMET OMSORG

– TENKER PÅ GRANDMA

– Den første julen etter at familien min og jeg flyttet til Norge fikk vi i posten en pakke med 12 sånne søte pepperkakemenn fra Grandma i USA. Hun pleier å sende barna julepynt hvert år. Det at hun sendte oss noe vi kunne pynte det nye huset vårt i Norge med, gjorde gaven enda mer betydningsfull. Nå pynter vi huset til jul med de pepperkakemennene og tenker på Grandma.

Melissa Lyby

DIAKONHJEMMET STIFTELSE

JULEN STARTER MED LUCIA

– Det er ikke en gjenstand, men en markering som er viktig for meg. Vi har vært så heldig at våre barns barnehager og skoler har tatt godt vare på Lucia-dagen. Vi så det særlig de årene vi bodde i Bodø at hele byen samlet seg rundt denne markeringen. For meg innleder Lucia julen. Uten Lucia, blir det heller ikke skikkelig jul.

Ellen Marie Sæthre-McGuirk

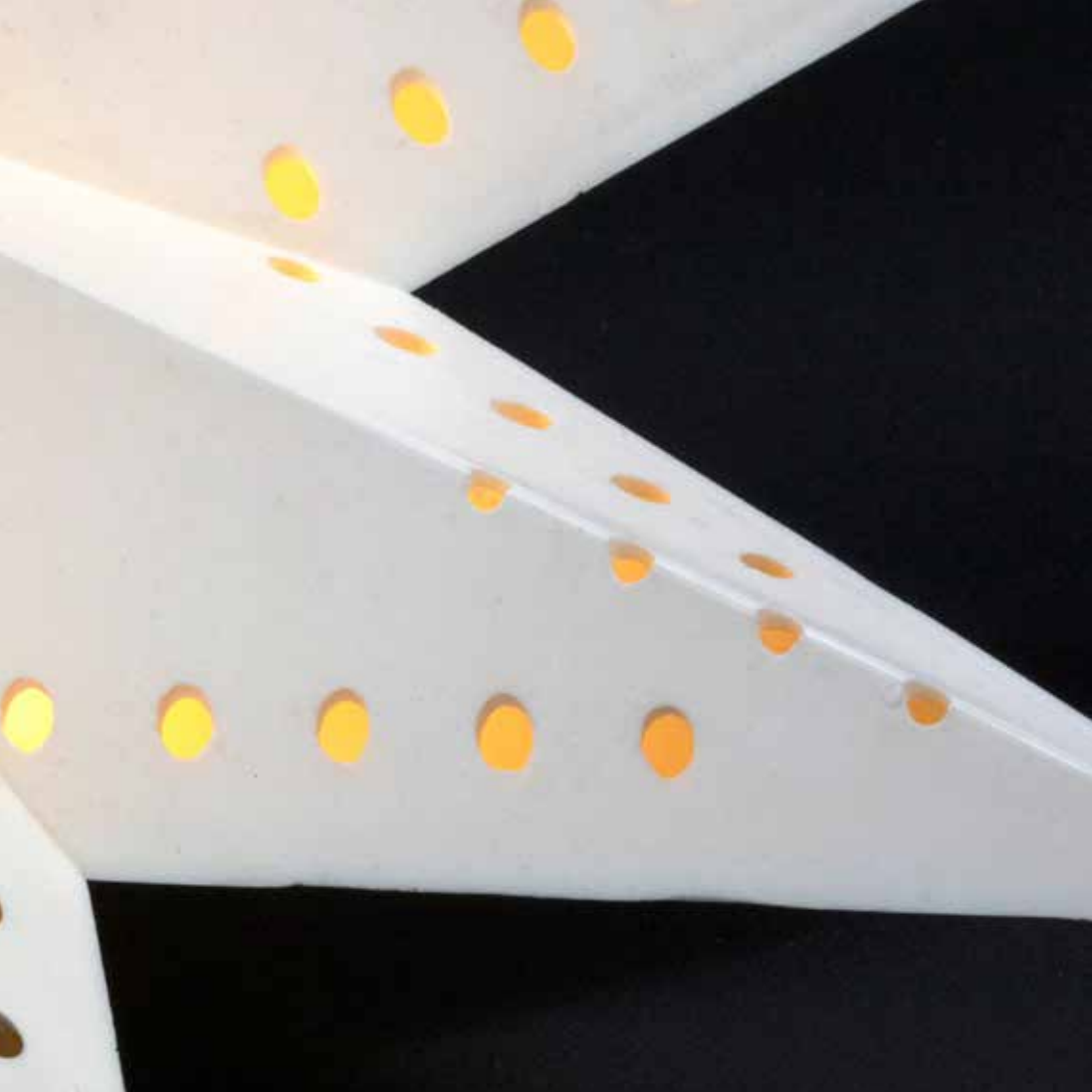
VID

**I ALL SIN ENKELHET HAR DEN
ALLTID VÆRT DER**

– Denne julestjernen har vært med meg så lenge jeg kan huske. Det er dette som er stjernen. Jeg kunne løpe inn i stuen som barn, og bare se på den. Nå kan jeg ikke tenke meg en jul uten, for i all sin enkelhet har den alltid vært der.

Jan Frich

DIAKONHJEMMET SYKEHUS

HJERTET I DØRÅPNINGEN

Dette hang alltid i døråpningen hjemme i min barndom. Pappa, som var høy, dunket alltid oppi bjella når han gikk gjennom døra. Jeg fikk den av mormor fra Gotland, som jeg aldri har møtt og som jeg er oppkalt etter. Det blir liksom ikke jul før den henges opp på lille julaften.

Eva Cecilie Holthe
DIAKONHJEMMET SYKEHUS

– ET « LYS I MØRKET »

– Denne fikk jeg i julepresang for ca 40 år siden, i en for meg vanskelig periode av livet. Den har for meg blitt et symbol på at det er «lys i mørket», og en kjær familie som alltid er der.

Walborg H. Svendsen
DIAKONHJEMMET SYKEHUS

DUKKENE MINNER MEG OM FAMILIEN MIN

– Det viktigste for meg i julen er familien min. Barna mine og jeg elsker å lage vår egen julepynt. Dessverre hadde jeg ikke mulighet til å ta med meg favorittjulepynten fra Ukraina. Men her i Norge ble jeg virkelig forelsket i en av de viktigste julepyntene vi har. Disse to dukkene inneholder en del av sjelen min, fordi de personifiserer kjærlighet til familie, venner og varme. Noe som er veldig viktig og verdifullt for meg, ikke bare på helligdager. Uten et pyntet juletre, deilig mat og gaver, og uten min favorittjuledekorasjon – to fantastiske dukker, kommer ikke julen!

Iryna Kazarets

DIAKONHJEMMET STIFTELSE

ET VENNSKAPSSYMBOL

– Johanna fikk den av noen venner første julen i Norge for 9-10 år siden. Den har blitt et vennskapssymbol, som minner oss om den første tiden i Norge. Tar den fram hver jul og henger den på juletreet, og tenker på gode minner.

Johanna Zielińska og Magdalena Ozga
DIAKONHJEMMET

EN FORM FOR BESKYTTELSE

– Dette var en julegave fra min mor for en god del år siden. Den symboliserer barndomsjulen for meg. Det er en engel, som for meg er en form for beskyttelse. Og så er den regnbuefarget, som handler om inkludering, og så er den laget av Frelsesarmeen, som handler om inkludering av sårbare grupper. Beskyttelse, inkludering og en barndomstro symboliserer denne engelen for meg.

Geir Tarje Bruaset
VID

ØNSKER DU NOEN Å SNAKKE MED?

PASIENT, PÅRØRENDE ELLER ANSATT
VED DIAKONHJEMMET SYKEHUS:

Preste- og diakonitjenesten på
Diakonhjemmet sykehus er
døgnbemannet og nås via sykehusets
hovedresepsjon, tlf: 22 45 15 00.

AUD IRENE SVARTVASMO:
aud.i.svartvasmo@diakonsyk.no

JARL BØHLER: jarl.bohler@diakonsyk.no

KJERSTI HAUG HÅLAND:
kjersti.haland@diakonsyk.no

GUDMUND J. WISLØFF:
gudmundjohnsen.wisloff@diakonsyk.no

Ønsker du en samtalepartner fra
et annet tro- eller livssynssamfunn
eller Human-Etisk forbund, kan
prestetjenesten for inneliggende
pasienter formidle kontakt med
«Samtalepartnere for tro og livssyn» ved
Oslo Universitetssykehus.

DIAKONHJEMMET OMSORG:

Brukere /pårørende ved våre sykehjem:

Ønsker du å snakke med en prest eller
diakon, ta kontakt med virksomheten
som formidler kontakt. Eller spør en av
våre ansatte som formidler kontakt med
sykehjemsprest Sindre Skeie.

**Brukere eller pårørende ved
Hjemmetjenesten:**

Base øst: TLF 90419123

Base vest: TLF 47918109

STUDENTER / ANSATTE VED VID
VITENSKAPELIGE HØGSKOLE:

Studiested Oslo:

Studentdiakon Elisabeth Nilsen Aas:
45 877233, epost: elisabeth.aas@vid.no

Studiested Stavanger:

Studentprest Ine Linn Marthinsen: 901
93 170, epost: ine.marthinsen@vid.no

Studiested Bergen:

Studentprest Kristin Lødøen Hope
tlf 40433799, epost: Kristin.hope@vid.no

MEDITASJONSHEFTE NR. 38

DIAKONHJEMMETS MEDITASJONSHEFTE NR 38 – ADVENT 2023

Diakonhjemmet har siden 2004 utgitt et meditasjonshefte hver advent og påske. Dette heftet er nr. 38 i rekken. Tanken bak disse heftene er at det skal være til oppmuntring og ettertanke, og tematisk kretse rundt våre kirkelige høytider.

REDAKSJONSKOMITE: Aud Irene Svartvasmo, DIAKONHJEMMET SYKEHUS, Elisabeth Nilsen Aas, VID VITENSKAPELIGE HØGSKOLE, Rita Mohn Christophersen, DIAKONVEIEN OMSORG+/DIAKONHJEMMET OMSORG, og Pål A. Berg, DIAKONHJEMMET STIFTELSE (LEDER)

FOTO: PÅL A. BERG

DESIGN: GEIR HENRIKSEN, BLÆST DESIGN

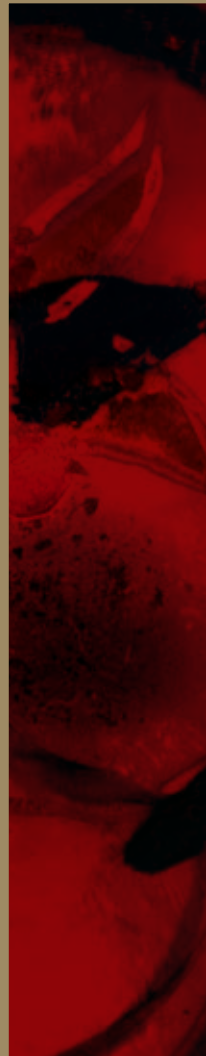
Takk til alle ansatte og studenter som har bidratt til dette heftet ved å vise oss sin julepynt og fortelle historien bak.

Heftet ligger også digitalt på: www.diaconhjemmet.no

For bestilling av flere hefter – epost: stiftelsen@diaconhjemmet.no

TRYKK: ROLF OTTESEN AS

OPPLAG: 4500

Diakonhjemmet

Diakonhjemmet
Sykehus

Diakonhjemmet
Omsorg

FAGSKOLEN
DIAKONOVA

Diakonhjemmet
Sykehusapotek

VID
vitensdiapalige
høgskole